

Будівлі дні ніхто не вирішив

Євген Маланюк

Будівлі дні ніхто не вирішив,
В очах від Вавилону — чорно.
На каторзі жорстоких віршів
Так тяжко душить слово-жорно.

Все рідше злет. Мотор задиханий,
А нерви тріпотять, як трози,
І, коли серце раптом стихне,
Нас зрадять крила альбатроса,

И не відчуємо, що страчене
Життя, від творчости криваве,
Що нам призначена двозначна,
Як поцілунок Юди, — слава.